

**Oponentský posudek diplomové práce
Lucie Valečkové**

Neplodnost a etické aspekty asistované reprodukce

Diplomová práce s názvem „Neplodnost a etické aspekty asistované reprodukce“ je pojednána na 108 stranách formátu A4 (87 stran textu, 19 stran příloh).

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část je členěna do 5 kapitol. V první kapitole autorka rozebírá otázku, zda mají rodiče na dítě právo. Ve druhé kapitole popisuje plánované rodičovství a uvádí statistiky týkající se porodnosti v ČR a EU. Ve třetí kapitole se autorka zabývá problematikou neplodnosti – uvádí její faktory, rozlišuje neplodnost mužskou a ženskou, zmiňuje možné reakce lidí na zjištění o jejich neplodnosti a na závěr popisuje neplodnost v Bibli. Následující kapitola pojednává o samotné asistované reprodukci – jsou zmíněny etické kodexy pro etické rozhodování v oblasti reprodukčních technik, následuje podkapitola o právní úpravě dané problematiky a zmíněny jsou také postoje různých náboženství k asistované reprodukci. Není jasné, odkud autorka čerpá informace na stranách 27-28, protože v odkazu, který je uveden v poznámce č. 28 (<http://www.endokrinni-system.cz/novinky?id=563&mid=zenska-neplodnost>), obsaženy nejsou. Autorkou uváděný postoj katolické církve v otázce asistované reprodukce není přesný. Katolická církev připouští takovou homologní umělou inseminaci, která nenahrazuje manželský styk, nýbrž ho pouze usnadňuje nebo napomáhá k dosažení jeho přirozeného cíle (ovšem jak toho má být dosaženo, uvedeno není (srov. instrukce *Dignitas personae* poz. 22. s. 15 a čl. 12)). Dále autorka představuje jednotlivé typy reprodukčních technik a morální postavení lidského embrya, práva dítěte narozeného z IVF a platby spojené s asistovanou reprodukci. Je otázkou, zda podkapitolu věnující se morálnímu postavení embrya nebylo vhodné zařadit spíše do následující kapitoly, která se nazývá „Eticky diskutovaná témata související s asistovanou reprodukci“. V této kapitole autorka vypočítává různé postupy, které se mohou stát předmětem etických úvah.

V praktické části, která je mnohem zdařilejší než část teoretická, si autorka klade za cíl zjistit názor veřejnosti a neplodných párů na etickou stránku vybraných postupů asistované reprodukce (těch, které jsou teoreticky popsány v 5. kapitole). Podrobně charakterizuje výzkumné techniky a zkoumané vzorky. Získaná data systematicky vyhodnocuje a komentuje.

V práci se vyskytují některé stylistické neobratnosti: např. s. 10: „S tím samozřejmě souvisí i otázka plánování rodičovství, kdy v dnešní době pohlavní styk není nezbytnou součástí k početí dítěte.“; s. 11: „Otázka reprodukce se staví do pozice, kdy nedochází pouze k jejímu plánování, ale souběžně tak i k její léčbě a tudíž i výběru léčebných metod.“; s. 20: „V bibli je jako nositel poruchy plodnosti, vyjma Evangelia o narození Panny Marie, označena žena...“; s. 37: „Naproti tomu M. Munzarová zastává postoj k morálnímu postavení lidského embrya v kterémkoliv stadiu jeho života.“ V práci je minimum překlepů: na s. 8 místo slova „relativní“ spíše „relevantní“, na s. 77 *Bioetické otázka...*, nejednotné psaní Bible/bible (s. 20).

V textu je používána zkratka pro preimplantační diagnostiku PGD (Preimplantation Genetic Diagnosis), v přehledu použitých zkratk (s. 83) však autorka uvádí PNG – tato zkratka není obvyklá, v německy psané literatuře místy najdeme ještě PID (Präimplantationsdiagnostik), tato zkratka však postupně mizí, neboť v anglicky psané literatuře je vyhrazena pro název nemoci (Pelvic Inflammatory Disease). Podobně nezvykle působí PN pro prenatální diagnostiku (ačkoli v textu je PG).

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **v e l m i d o b ř e**.

V Českých Budějovicích, 8. 5. 2010

Martina Pavelková